

[Aksel Larsen.]

ikke, at man vil anvende denne bagvendte Forretningsgang: først at standse Arbejderne og saa give Tilladelse til at sætte dem i Gang igen. Det koster i hvert Fald Penge. Det gør det dyrere, det gør det vanskeligere.

Dertil kommer, at den Standsning af saadanne offentlige Arbejder, som normalt finder Sted af Hensyn til Landbrugets og andre Erhvervs Krav om Arbejdskraft om Sommeren, i Aar kommer et Par Maaneder før sædvanligt. Dette forekommer mig meget væsentligt, og jeg slutter mig til dem, der spørger, hvorfor Regeringen har et saadant fantastisk Kissejag. Der foreligger ikke noget om, at Landbruget har Brug for alle de Arbejdere, man nu gør arbejdsløse. Der foreligger ikke noget om den paastaaede aktuelle Mangel paa Arbejdskraft; og det, Regeringen henviser til, er ogsaa det, at den frygter, at der i Fremtiden, om kortere eller længere Tid, skal blive Mangel paa Arbejdskraft. Jeg skulde tro, at naar det er gaaet i andre Aar, saa kunde det ogsaa være gaaet i Aar at vente til Maj med at komme med Cirkulæret, og saa kunde man komme med det under den fornuftige Form, at nødvendige Arbejder naturligvis kan fortsættes, hvis Dispensationsandragender indsendes, og indtil disse Dispensationsandragender er afgjort.

Jeg begriber ikke det sagligt berettigede i Regeringens Handlemaade i denne Sag. Jeg forstaar ikke det forfærdelige Hastværk, og det stilles i et mærkeligt Lys ved, at Ministrene, da de, efter at have sat Beslutningen i Værk, skulde forklare og forsvare den, kom med de mest mærkværdige Begrundelser. Lad mig som Eksempel minde om den højtærede Statsministers Begrundelse, der gik ud paa, at man maatte standse disse Arbejder, fordi der skulde bygges 15 000 Lejligheder i København. Selv om der skal bygges 15 000 Lejligheder i København, behøver man ikke at standse Arbejder andre Steder i Landet, for det faar man ikke bygget Huse i København af. Statsministeren har mig bekendt ikke udtalt sig, efter at man har oplyst ham om, at der simpelt hen ikke findes Mursten til at bygge saa mange Lejligheder for. Der kan altsaa ikke bygges, og dermed er hele dette Argument ingenting værd. Dernæst er der i Øjeblikket 6 000 ledige Bygningsarbejdere her i København, og man skal ikke komme og sige, som jeg tror den højtærede Arbejds- og Socialminister sagde det, at det er Frostens Skyld. Det er nogle Dage siden, det

har været Frostvejr, det kan vel ikke være undgaaet den højtærede Ministers Opmærksomhed. Af Hensyn til Byggeriet i København skal man ikke standse Arbejderne, men tværtimod holde dem i Gang, saa længe det er muligt og forsvarligt.

I København ligger det saadan, at der er Forarbejder til Veje og Kloakker i Gang. Disse Forarbejders Tilendebringelse er en Betingelse for, at der paa de paagældende Omraader kan opføres Huse med 12 000 Lejligheder beregnet til 36 000 Mennesker. Det drejer sig om et bestemt Bydistrikt paa Vestamager; Arbejdet derude er standsset i Henhold til Regeringens Beslutning, og selv om der skulde være Byggematerialer til Raadighed til at bygge Huse derude, nytter dette ingenting, hvis man ikke faar Vejene og Kloakkerne i Orden. Altsaa, hvad angaar Tilvejebringelsen af Lejligheder i København og Bekæmpelsen af Bolignøden, virker Regeringens Cirkulære stik imod sin af den højtærede Statsminister paastaaede Hensigt.

Jeg ved godt, at det ikke er første Gang, den højtærede Statsminister hører dette, for Byggefagenes Formænd har været hos ham og forsøgt at gøre ham disse elementære Ting begribelige. Maa jeg i den Forbindelse tillade mig at spørge den høje Regering om en Ting. De paagældende Fagforeninger, der tilsammen har 20 000 Medlemmer, havde tænkt sig, at de vilde henvende sig til Statsministeren for at faa en Forklaring, og havde tænkt sig, at de vilde gøre det støttet af en Demonstration. Den Demonstration har Københavns Politi forbudt. Jeg ved ikke, om Regeringen har nogen Forbindelse med det Forbud, om den har ført nogen Forhandling med Københavns Politi desangaaende; men hvis den har det, kunde det interessere mig at høre, hvilken dens Begrundelse er for at forbyde Københavns Befolkning at demonstrere for Regering og Rigsdag, naar det sker under Former, som ikke bringer Fare for Forstyrrelse af den offentlige Orden. Der findes nemlig i Grundloven Bestemmelser desangaaende, og jeg tænker da, at Grundloven er kommet saa højt i Kurs her i Landet igen, at man er villig til at rette sig efter saadanne Bestemmelser i den. Grundloven giver Borgerne Ret til at møde og demonstrere under aaben Himmel uden Vaaben, og Politiet kan kun forbyde saadanne Møder i den Udstrækning, hvori der kan befrygtes Fare for den offentlige Orden. Jeg tror ikke, at man med noget som helst Skær af Berettigelse kan paastaa noget saadant om den planlagte Demonstration af Byggearbejderne, og jeg vil derfor benytte